

A büntelen

*Büntelen vagyok. Ez ciki?
Nem jól érzem magam.
Csak az avar élvezi,
amikor lezuhan*

*az eső rá, és elrohad.
Vagy nem jó neki se,
ha mindig önmagából ad,
s elmegy az élete?*

*A bünteléség semmi más,
lány életvezetés.
Kezdődjön másik felvonás,
mert ennyi még kevés.*

*Előbb elosztom vagyonom,
de kevesellik azt.
Nem gyűjtöttem sokat, tudom,
szétszórni sem vigasz.*

*És véradónak elmegyek,
de túl öreg vagyok.
Az elpazarolt éveket
magammal hurcolom.*

*Önkéntes tűzoltó leszek,
egy macskát lehozok
onnan, hol városi egek
párkánya imbolyog.*

*Ingyenkonyhán osztok kaját,
magam is azt eszem,
egy menekült fiú haját
simítja a kezem.*

*Olyan forró, mint Afrika,
és tengerszaga van.*

*Csak akkor támad galiba,
mikor rendőr rohan*

*az aluljárón át felénk.
És itt a félelem.
Elsodor, mint egy nagy kerék.
Áthajt pár életen.*

*Én folyton változom, igaz,
de minden alakom
önfeláldozásig pimasz.
A harcot megunom.*

*A világ mindig gyerekes,
felnőtt csak a szegény,
mert neki olyan gondja van,
mi nem is szenvedély,*

*mint erdőn a vadállatok,
mindig csak éheznek,
így jónak lenni se tudok,
ha őket nézem itt.*

*A félelem kiéhezett
árnyéka rám zuhog.
Nem kedvelem a szenteket.
Engem utáljatok.*

Darutörpeharc

*Mikor új korok szava robban
egészségben és járványokban,
mikor járja a kor a táncát,
de nem akarja, hogy meglássák,*

*hogyan meglássák és fölismerjék,
elkölcsönzi a mások elvét,
azt mondja, amit nem is gondol,
és egységgé áll darabokból.*

*Akkor az emberekbe állat
tulajdonságok is beszállnak,*

*rókánál rókább lesz egy mérnök,
de legyünk óvele megértők,*

*és politikus lesz a kobra,
kígyótojást az államokba,
mérget visz közigazgatásba,
pénzügyminiszter lesz a sáska.*

*A sakálból meg autógyáros,
bár a szókincse még hiányos.
A hiányt széthordja a hangya
nyüzsgő magánvállalatokba.*

*Vagy a hasznot szereti inkább?
Jövők fölé egy keselyű szállt.
De csak köröz, nincsen mért félni,
a távolságunk ezredévnyi.*

*Pedig meghajt a farkasfalka,
élni járunk a tegnapha.
Még tovább a tavalyi évbe,
a dögmadárnak ott a fészke.*

*Csámcsog és zabál, jó a kedve.
A mézet ellopja a medve,
a tetű kedveli a mázat,
egy sárgarigó az alázat.*

*Az önfeláldozás nem bárány,
fénycsepp ül a kecske szakállán,
majmok, borzak gyászmenetben,
fölöttük holló szárnya lebben.*

*De kinek hiányzik az ember?
Házából már kilépni sem mer.
Fókák laknak a városokban,
a rendőr helyén a párdúc ott van.*

*Magányban szétmállik a jellem,
nyúl szökdecsel a réműletben.
Kinek lajhár a példaképe,
visszatérhet a nagy egészbe.*